

بیانیه دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب دانشگاه‌های ایران

پیرامون احکام صادره برای سه دانشجوی پلی تکنیک

تنها راه تداوم و پیروزی جنبش، مبارزه پیگیرانه است.

امروز در شرایطی به سر می‌بریم که جامعه و جنبش‌های اجتماعی در موقعیتی خطرناک و سرنوشت ساز قرار گرفته‌اند. همگان می‌دانند که تعرضی وسیع به ابتدایی‌ترین حقوق و آزادی‌های فردی و اجتماعی در جریان است. هدف اصلی این تعرض سبانه‌چیزی جز امحاء و نابودسازی جنبش‌های اجتماعی آزادی خواه و معترض به وضعیت موجود نیست. قرار است دور دیگری از بقاء حاکمیت بر ویرانه این جنبشها استوار شود. استراتژی همیشگی حاکمیت در مقابل جنبشهای آزادی خواه که همواره چیزی جز سرکوب عریان نبوده است، به واسطه ترس از تعمیق و رادیکالیزه شدن این جنبشها و بر متن تشدید تخاصمات خارجی و دست بالا پیدا کردن رژیم در این تخاصمات، به برکت سیاستهای امپریالیستی آمریکا و متحدینش در منطقه، اوج گرفته است. جنبش کارگری و اعتراضات معلمان و دیگر افسار زحمتکش جامعه به شدت سرکوب می‌شود و مبارزین آن راهی زندان می‌شوند. خواسته‌های برحق جنبش زنان لگدمال می‌شود و دستگیری فعالان این جنبش شدت می‌یابد. به بهانه برقراری امنیت اجتماعی، حرمت انسانی شهروندان عادی جامعه پایمال می‌شود.

نوک تیز پیکان این حمله، اما متوجه دانشگاه و جنبش دانشجویی ست. نظم حاکم به خوبی می‌داند که بدون سرکوب تمام عیار جنبش دانشجویی، که اساساً سویه‌ای سیاسی دارد و معطوف به ایجاد تغییرات رادیکال سیاسی و اجتماعی ست، عقب راندن جامعه ممکن نیست. تحمیل خفقان به جامعه بدون درهم شکستن بلندگوی رسای اعتراض آزادی خواهانه آن - یعنی دانشگاه - ممکن نیست. در عین حال در طرف مقابل نیز عقیم گذاشتن سیاست سرکوب و از بین بردن فضای نظامی حاکم بر جامعه بدون مبارزه‌ای پیگیرانه، قاطع، متشکل و هدفمند ممکن نیست. بدون شك جنبش دانشجویی سهم بزرگی در به پیش راندن این مبارزه و به پیروزی رساندن آن بر دوش دارد. در این میان جنبش دانشجویی بدون اتخاذ استراتژی، سیاست و افقی رادیکال و سازش ناپذیر، در تمایز با جناحهای مختلف حکومتی و همچنین دولتهای خارجی و در تقابل با سیاستها و نسخه‌های گوناگون و ارتجاعی آنان قادر نخواهد بود مبارزه‌ای پیروزمند را به سرانجام رساند. نباید اجازه داد که جناحهای مختلف قدرت حاکم، جنبش دانشجویی را به پیاده نظام خویش تبدیل و آنرا به خود ضمیمه کنند. نباید اجازه داد دور دیگری از مبارزه دانشجویان و فداکاری‌های آنها به پای چنین جریاناتی نوشته شوند. توهم جنبش دانشجویی به افق سازشکارانه و تماماً واپس‌گرایانه‌ی جناحهای به اصطلاح منتقد «درون حکومتی» تنها فعالان این جنبش را به مسلخ سرکوب و بی‌افقی می‌کشاند. همچنانکه می‌تواند این سه دانشجوی زندانی را قربانی اصطکاک منافع و نبرد قدرت جناحین حاکمیت جمهوری اسلامی دانست.

پس از شکست اپوزیسیون راست طرفدار غرب در پیشبرد برنامه‌های سیاسی خود در ایران، گرایش‌های راست و لیبرالی درون حاکمیت (از قبیل احزابی چون کارگزاران، جبهه‌ی مشارکت، اعتماد ملی و بقایای نهضت آزادی) با به راه انداختن کمپینی کثیف علیه فعالین رادیکال دانشجویی، با توسل به تحریک نیروهای سرکوب دولتی و نزدیک به دولت موجود، به تقلای مزبوحانه در جهت مصادره جنبش دانشجویی در خدمت رقابتهای انتخاباتی و فرا انتخاباتی خود با جناح حاکم بر همین «دولت» (!) افتاده‌اند. ضروری ست جنبش رادیکال دانشجویی، با اتکا به بدنه دانشجویان، به منظور حفظ استقلال خود در مواجهه با جناحین قدرت حاکم و در برابر فرایند تغذیه تمامیت رژیم از نیروی فکری و مادی این جنبش و تضعیف نیروهای مترقی اجتماعی مقاومت نمایند.

باز هم تأکید می‌کنیم، امروز تنها اتحاد استراتژیک جنبشهای اجتماعی، جنبش کارگری و افسار زحمتکش جامعه، زنان و دانشجویان و همبستگی آنها برای پیشبرد مبارزه‌ای رادیکال، سازش ناپذیر، متشکل و هدفمند و مرزبندی صریح سیاسی با جناحهای مختلف قدرت و دخالت دولتهای خارجی، به ویژه آمریکا و متحدانش، می‌تواند تضمین کننده پیروزی بر استبداد و به کرسی نشاندن آزادی و برابری باشد.

ما دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب دانشگاههای ایران، ضمن پافشاری بر خواست آزادی فوری دانشجویان زندانی پلی تکنیکی (قصابان، توکلی، منصور) و فراخواندن دانشجویان به مبارزه برای رهایی آنان و محکومیت هر نوع استدعا و استمداد از شخصیتها و نهادهای حاکمیت، برای آزادی دانشجویان، خواستار تحقق بدون قید و شرط مطالبات زیر می‌باشیم:

- 1- آزادی فوری دانشجویان دربند و کلیه زندانیان سیاسی
- 2- لغو کلیه احکام کمیته‌های انضباطی و تمامی تضییقات و اقدامات سرکوبگرانه علیه فعالین دانشجویی
- 3- حذف فضای پادگانی و نظامی حاکم بر دانشگاه و آزادی فعالیتهای اجتماعی و سیاسی در دانشگاه
- 4- آزادی برپایی تشکلهای مستقل دانشجویی، به عنوان ظرف اعمال اراده دانشجویی و الغاء انحصار تشکلهای حکومتی در دانشگاهها
- 5- لغو هرگونه تبعیض بر مبنای جنسیت در دانشگاه و الغاء هرگونه جداسازی جنسیتی
- 6- تحقق تمامی خواسته‌های صنفی دانشجویان

دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب دانشگاههای ایران